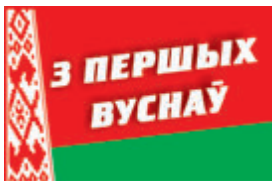

ЗВЯЗДА

«МЫ ЗАЎСЁДЫ САМІ ПРЫМАЛІ РАШЭННІ, ВЫЗНАЧАЛІ ШЛЯХІ РАЗВІЦЦА. І ТАК БУДЗЕМ РАБІЦЬ ЗАЎСЁДЫ, АБАПІРАЮЧЫСЯ НА НАШЫ ПЕРАКАНАННІ І КАШТОЎНАСЦІ!»

Пасланне Прэзідэнта беларускаму народу і парламенту заўсёды прыцягвае да сябе вялікую цікавасць і ў нашай краіне, і за яе межамі: як правіла, падчас яго кіраўнік дзяржавы абазначае арыенціры, па якіх Беларусь жыве ва ўнутранай і знешняй палітыцы. Але Пасланне, якое прагучала ўчора і якое небеспадстаўна назвалі ў сеціве «магутнай прамовай» і «гістарычным Пасланнем», несумненна, выклікала большы інтарэс, чым звычайна. Яно прагучала перад рэферэндумам па новай рэдакцыі Канстытуцыі, калі неабякаваць да грамадска-палітычнага жыцця праяўляецца ў беларусаў як ніколі. «Трэба паслухаць, што скажа Бацька», — неаднойчы даводзілася чуць на гэтым тыдні ад знаёмых і незнаёмых людзей.

Пасланне сапраўды атрымалася незвычайным. Акрамя парламентарыяў, на яго запрасілі максімальна прадстаўнічую аўдыторыю. Гэта дэпутаты і кіраўнікі, вучоныя і практыкі, урачы і педагогі, рабочыя і аграрыі, ваенныя, медыйныя людзі, прадстаўнікі творчых прафесій, пенсіянеры і моладзь, людзі з усіх куткоў нашай краіны. Такім чынам, па словах Аляксандра Лукашэнкі, была закладзена новая традыцыя, фармат будучых зваротаў Прэзідэнта (калі будзе падтрымана новая Канстытуцыя) — ужо не да парламента, а да Усебеларускага народнага сходу.

Яшчэ адну асаблівасць Прэзідэнт патлумачыў так: «Я хацеў бы надаць новае гучанне гэтаму Пасланню і падтэкстам назваць яго як тры пытанні да беларускага народа. Мы прывыклі да таго, што беларускі народ, абраўшы свайго Прэзідэнта, мае права спытаць з яго, крытыкаваць, як толькі гэта магчыма, крыўдзіцца на яго, у радасці праводзіць час. Але, напэўна, і беларускі Прэзідэнт мае права ў пэўныя перыяды нашай гісторыі, асабліва вострыя перыяды, задаць тры хвалючыя пытанні свайму народу. Пытанні, якія хвалюць Прэзідэнта і наша грамадства»...

Чытайце, шукайце адказы на гэтыя пытанні. Гэта патрэбна краіне. Гэта патрэбна кожнаму з нас.

Фота БелТА.

«МЫ СПРАВИЛІСЯ ДЗЯКУЮЧЫ АДЗІНСТВУ»

«Папярэдні год быў Годам народнага адзінства. Ён паказаў усяму свету з'яднанасць і стойкасць беларусаў. Што мы можам жыць сваім розумам, даражыць нашымі каштоўнасцямі і разам ствараць новыя. Мы вытрымалі шэраг сур'ёзных выпрабаванняў, перш за ўсё звязаных з каранавірусам, санкцыямі, хвалямі міграцыйнага крызісу. Ужо цяпер зразумела: мы справіліся толькі дзякуючы адзінству.

Сённяшнія ўмовы вымушаюць нас быць яшчэ больш сабранымі і

мэтанакіраванымі. Літаральна на маршы выбудоўваць доўгатэрміновыя механізмы захавання міру і бяспекі на беларускай зямлі і ў нашым рэгіёне. Фарміраваць новыя кропкі росту ў эканоміцы, а не толькі адаптавацца да змяненняў, якія адбываюцца.

Знаходзячыся ў добрай форме і ўпэўнена глядзячы ў будучыню, мы падышлі да найважнейшага перыяду нашай сучаснай гісторыі — абнаўлення палітычнай сістэмы, новага ўзроўню ўзаемадзеяння дзяржавы і грамадства. Усвядоміўшы, што адбываецца ў свеце ў 2020-м, 2021 годзе, многія з нашых нават прыхільнікаў страпянуліся і спыніліся. Задаюць пытанне: а навошта? Затым, каб не спыніцца і не ўпасці. Паўтараю: затопчуць. Гуляць трэба на апярэджанне. Працаваць трэба на апярэджанне. І, можа, тое, што сёння здаецца некаму дзіўным, заўтра будзе запозненым».

Няўхільна прытрымліваючыся рашэнняў VI Усебеларускага народна-

га сходу, мы ўвесь 2021 год старанна і скрупулёзна рыхтавалі праект новай Канстытуцыі, якая ў поўнай меры адпавядае запатрабаванням грамадства. І сёння на ўсенародны рэферэндум вынесены праект абноўленага Асноўнага Закона. Гэта амаль праз 5 гадоў работы над Асноўным Законом. Ён не ў 2020-м, 2021 годзе да нас прыйшоў. Журналісты сёння малайцы, паказалі выток фарміравання новых змяненняў у цяперашнюю Канстытуцыю. Яшчэ раз падкрэсліваю: гэта трэба для таго, каб не спазніцца. **Рэалізоўваючы высокі крэдыт даверу, які народ даў Прэзідэнту, разлічваю на актыўную падтрымку грамадзянамі нашай краіны пазіцыі дзяржавы ў такі адказны момант. Гэта датычыцца не толькі галасавання на рэферэндуме, але і тых дынамічных пераўтварэнняў, якія нам разам спатрэбіцца зрабіць. Усё, што будзе пасля прыняцця новай Канстытуцыі, калі яна будзе прынята, — работы будзе яшчэ**

больш, чым перад рэферэндумам. Творчай работы. Работы найбуйнейшых прававедаў, сацыёлагаў, палітолагаў, журналістаў, усяго народа. Мой заклік — быць гатовымі да напружанай работы, якая дасць магчымасць не толькі захаваць краіну ў жорнах новага перадрэзу свету, але і пабудаваць нашу будучыню. І, самае галоўнае, будучыню нашай краіны і нашых дзяцей».

«БЕЛАРУСЬ, ЗНАХОДЗЯЧЫСЯ НА СТЫКУ ЦЫВІЛІЗАЦЫЙ, — У ЭПІЦЭНТРЫ»

«Сёння зразумела нават скептыкам: ранейшая сістэма светаўладкавання адыходзіць у мінулае. Фактычна ўжо сышла. Мы з'яўляемся сведкамі перафарматавання сусветнай палітыкі, эканомікі, культуры.

Паўсюдна крытычна павялічваецца ўзровень агрэсіі. Правакацыйная рыторыка стала нормай. Міратворчыя ініцыятывы кладуцца пад сукно. Буйныя ядзерныя дзяржавы спрабуюць выбудаваць новыя дамоўленасці, разумеючы, што трэцюю сусветную планета наўрад ці зможа перажыць.

Але знайсці кампраміс пакуль не атрымліваецца. Грамадскую думку рыхтуюць да непазбежнасці вайны. Людзей прымушаюць жыць з такой думкай. Па сутнасці, вырашаецца лёс чалавецтва: або новыя дамоўленасці, або далейшая эскалацыя і новая сусветная вайна!

Гэта адбываецца таму, што ў свеце не хапае харчавання, ідзе жорсткая барацьба за рэсурсы, рынкі збыту.

У маштабах планеты падарваны давер адно да аднаго. Рэанімаваны даўня спрэчкі і супярэчнасці. Памежныя інцыдэнты, лакальныя канфлікты, кібератакі, бітвы вакцын — усё гэта рэаліі сённяшняга дня. **І Беларусь, знаходзячыся на стыку цывілізацый, — у эпіцэнтры гэтых працэсаў.**

На Захадзе ўмацоўваецца ваенная інфраструктура наступальнага характару — ваенныя гэта бачаць. Паблізу граніц Саюзнай дзяржавы размяшчаюцца войскі НАТА, актывізаваны палёты амерыканскіх стратэгічных бамбардзіроўшчыкаў — больш за 30 вылетаў у суткі. У сумежных краінах вядуць размову аб размяшчэнні носьбітаў ядзернай зброі».

«ТАКАЯ ЭСКАЛАЦЫЯ ЎЗДОЎЖ НАШЫХ ГРАНІЦ НЕДАПУШЧАЛЬНАЯ»

«Нашы заходнія суседзі, Польшча і Літва, актыўна дзейнічаюць у рэчышчы палітыкі Вашынгтона. Для іх гэта стратэгія выжывання. Альтэрнатыва — назаўжды застацца маркотнай ускраінай Еўропы.

Спрабуючы выгадна прадаць свае палітычныя авантуры, літоўцы ідуць уразнос, прытым на шкоду самім сабе. Ва ўгоду Штатам кінулі пальчатку нават вялікаму Кітаю, увязаліся ў супрацьстаянне з Расіяй. Амерыканцам ужо даводзіцца іх стрымліваць.

Але спробы дагадзіць куратарам — на мяжы знішчэння ўласнай дзяржаўнасці.

У гэтых абставінах мы зыходзім з таго, што **з Літвой трэба размаўляць жорстка, але прагматычна, прымушаючы да выканання дагаворных абавязацельстваў, адказваючы на іх дзеянні суразмерна.**

Я проста хачу па-чалавечы сказаць нашым сябрам, нашым блізкім, родным літоўцам: не дай бог вы разв'язжаце вайну разам з іншымі балтыйскімі дзяржавамі, гэта будзе азначаць канец вашай і дзяржаўнасці, і вашага развіцця. Зноў жа, гэта не пагроза. Гэта папярэджанне. І я гэта папярэджанне адрасую не кіраўніцтву балтыйскіх дзяржаў, а народам.

